

PINSE OG MISSION

Om nogen af vore højtider minder os om mission - så er det pinsen.

Men ikke kun i pinsedagene bør vi tænke på mission; det bør vi altid.

Som hjælp til at holde dette fast - for hvor ofte glemmer vi dog ikke selvindlysende ting - følgende artikler, som på forskellig måde belyser vor tids "missionsproblematik". Nu er ordet "missionsproblematik" faktisk et skrækkeligt ord at benytte i denne sammenhæng, da det er så upersonligt og dermed uforpligtende, så det let kan komme til at dække over den virkelige problemstilling:

Jeg..? Missionær..? Engang..?

Gid dette personlige spørgsmål måtte blive brændende aktuelt for mange.

Fra forskellige egne af verden og fra vidt forskellige arbejdsgrene hører vi om tidligere KFS'eres liv, et liv i tjeneste for HERREN, selvom de nok selv vil have sig det meget frabedt at blive betragtet som noget særligt.

Og det er jo rigtigt. De er ikke noget særligt. Derfor bør vi særlig huske dem!

I bøn, udholdende bøn, altid. Det er vort ansvar!

De følgende sider minder os også - ganske vist mere indirekte, men alligevel klart nok - om et ømtåleligt punkt, dét nemlig, ikke at give surmulende og småt, men rigeligt af vore store indtægter. Missionen ude og hjemme kunne, hvis der var penge nok, på en helt anden måde end det er muligt nu, intensivere sit arbejde.

Også en lille procentdel af de store stipendie- og lomme penge kan komme til at gøre deres virkning her!

Sidst men ikke mindst minder disse missionsartikler om, at dersom jeg ikke er missionær eller et vidne dér, hvor Gud har sat mig nu, på mit studiested eller på min arbejdsplads, ja, så bliver jeg det vist aldrig engang....

Kai Kjær-Hansen